



Vězení za **nenásilný odpor** vůči nelegální imigraci: aktivisté Génération Identitaire Clément Galant, Romain Espino a Damien Lefèvre

Autor: Guillaume Durocher

Vysoké pokuty a vězení pro francouzské identitáře za akt odporu proti ilegální imigraci, beztrestnost pro zákon okázale porušující zastánce otevřených hranic

Proevropské antiimigrační hnutí Generace Identity (GI) se proslavilo po celém světě svými často velice spektakulárními akcemi, ať už obsazení vládních a unijních budov nebo vypravením vlastní lodi do Středomoří s cílem zastavit pašeráky migrantů. Něco takového se však neobejde bez rizika.

Na jaře loňského roku se francouzští aktivisté GI, znechucení neschopností nebo neochotou francouzské vlády řešit migrační krizi a zastavit tok ilegálních migrantů do země, rozhodli vzít věci do vlastních rukou symbolickým, ale efektivním **nenásilným** gestem.

Zablokovali přechod *Col de l'Échelle* v alpském průsmyku na hranicích s Itálií, obecně známé místo pronikání migrantů do země. Rozvinuli obří transparenty, zábrany a dokonce vyslali do vzduchu i vrtulník, aby migrantům znemožnili překročit francouzskou hranici.

Jeden z aktivistů vysvětlil, že cílem akce bylo „ukázat úřadům, že s trochou dobré vůle a

skromnými prostředky je možné znovu nabýt kontroly nad našimi hranicemi a zabránit ilegálům proudit do naší země“. Média akci věnovala značnou pozornost, a francouzská oficiální místa tak byla pod tlakem plnit své povinnosti.

Podle GI by se Evropa měla inspirovat **australským postojem** k ilegální imigraci: kdokoli se pokusí dostat do země ilegálně po moři, dočká se automatické repatriace. Jak to vysvětlil generál **Angus Campbell**, velitel operace Suverénní hranice (**Operation Sovereign Borders**):

„Žádné výjimky neexistují... Pokud do Austrálie připlujete v rozporu se zákonem, neexistuje šance, že by se stala vaším domovem.“

Tento přístup je podle mínění skupin jako Generace Identity jedinou cestu k zastavení ilegálních přechodů hranic i s nimi spojenými tragickými úmrtími. Evropská unie naopak zastává šílenou politiku, kdy plavidla migrantů „zachraňuje“ na dohled libyjských a tuniských břehů a následně je přepravuje přímo do evropských přístavů, čímž pašerákům lidí usnadňuje práci.



Vězení ve Francii, oficiální politika v Austrálii?

Alespoň podle jména „francouzský“ stát však není nijak shovívavý k těm svým subjektům, kterým dosud zbyla nějaká síla a odhodláni bránit svou vlast. Minulý víkend byli tři přední aktivisté GI - Damien Lefèvre, Clément Galant a Romain Espino - **odsouzeni** za alpskou demonstraci k šesti měsícům odnětí svobody a pokutě 2000 euro. Trojici byla také na pět pozastavena občanská práva. Organizace GI bude navíc muset zaplatit 75 000 euro.

Podle soudu si GI přisvojila pravomoci úřadů a „vyvíjela činnost takovým způsobem, který u veřejnosti působil nejistotu ohledně fungování vlády“. Francouzi tak budou potrestáni za symbolický a poklidný výkon toho, co měla dělat (a neudělala) francouzská vláda.

Galant se však nenechal vyvést z konceptu a na **videu**, před desítkami stoupenců GI řekl: „Tento rozsudek ani v nejmenším neotřese naším odhodláním. Jsme připraveni čelit všem rizikům a strpět mnohá příkoří při snaze zachránit náš národ i civilizaci.“ Rozhodnutí soudu odsoudila řada nacionalistických a dokonce i konzervativních politiků.

Podle mluvčího organizace aktivistů za otevřené hranice Tous Migrant (Všichni jsme migranti) Michela Rousseaua byl však rozsudek naopak příliš mírný. Pro média řekl: „Obžaloba úplně

opomněla podezřelé obvinít i z dalších provinění: Co třeba ohrožení ostatních lidí nebo podněcování k rasové nesnášenlivosti?“ **Těžko říct, jakým způsobem symbolické vynucování platných imigračních zákonů vlastní země představuje „podněcování k rasové nesnášenlivosti“...**

Rozhodnutí působí ještě skandálněji, když si připomeneme, že francouzský stát považoval za správné potrestat mírně ty, kdo ilegální imigraci – ovšem zcela skutečnou, praktickou a v žádném případě ne symbolickou – umožňují. Pěstitel oliv Cédric Herrou se stal mezi levicovými globalisty superstar poté, co pomohl ilegálně překročit hranice z Itálie 150 imigrantům.

Herrou byl obžalován a v srpnu 2018 si vyslechl rozsudek ve výši čtyři měsíce podmíněně, takže se za mříže vůbec nepodívá, nespáchá-li v daném období další trestný čin. Přestože mezitím ve své protizákonné činnosti pokračuje, zůstává na svobodě. Místo trestu dává obdivujícím médiím včetně veřejnoprávní televize jeden rozhovor za druhým a dokonce byl pozván na filmový festival v Cannes.



Hvězdný život kriminálního a zastánce otevřených hranic: Cédric Herrou a jeho imigrantský „úlovek“ na filmovém festivalu v Cannes

Podpora ilegální imigrace je v jistých částech francouzské společnosti a politicko kulturní elity hluboko zakořeněná. Politici, kteří trvají na prostém dodržování zákonů, jsou vykreslováni v těch nejtemnějších odstínech, zatímco televize krmí diváky tklivými výjevy ilegálů posílaných



zpět domů. Přestupitelé zákonů jako Herrou nebo Carola Racketeová – německá kapitánka, která pašovala migranty do Itálie – jsou sice čas od času soudním systémem symbolicky potrestáni, mohou se však opřít o ohromné finanční zdroje svých příznivců a pro jisté části společnosti jsou hrdiny.

Případy Generace Identity a Herroua vybízejí k úvahám nad nestranností soudů a jejich oddanosti liteře zákonů. Identitářský intelektuál a publicista Jean-Yves Le Gallou, s kterým jsem pro tyto stránky **pořídil rozhovor**, podotýká, že předsedkyně soudu Isabelle Defargeová otevřeně vyjádřila podporu imigraci.

Le Gallou je přesvědčen, že široká podpora cenzurních opatření francouzským justičním systémem, jeho shovívavost k aktivismu v zájmu ilegálních imigrantů a naopak tvrdost vůči Žlutým vestám jsou hluboce problematické: **„Stále více Francouzů tak má pocit, že ‚justice‘ nekoná v jejich zájmu a jméně, ale ohlíží se spíše na své ideologické a politické zájmy - a cizí lobby,“** říká.

Dále vysvětluje, že justiční systém je zatížen strukturální levicovou a globalistickou zaujatostí: „Proimigrační soudce nebo úředník se smí podílet na kampaních proimigračních organizací a bez problémů dále vykonávat svou funkci, a to i když se dotýká těchto otázek. Politicky méně korektní úředník naopak musí zachovávat naprosté mlčení a ve své práci dokonalou zdrženlivost.“

Následkem toho „je dnes ve Francii na místě hovořit o ‚justičním systému‘ jen v uvozovkách“. **Existuje řešení? Le Gallou naznačuje že, *épuración*, čistka - soudnictví - se může ukázat jedinou cestou.** Republika se k ní v minulosti opakovaně (1883, 1945) uchýlila, když musely odejít stovky jinak nezávislých soudců, aby byly ochráněny „republikánské hodnoty“.

Možná se budoucí vlastenecká vláda muset nechat něčím takovým inspirovat. Mezitím ale bude další existence francouzského národa a jeho zákonů záviset na odvaze hrdých Francouzů jako Damien Lefèvre, Clément Galant, a Romain Espino.

Úvaha Guillaume Durochera **French Identitarians to be Fined and Jailed for Opposing Illegal Immigration: Meanwhile, Open Borders Lawbreaker Walks Scott-Free** vyšla na stránkách *Unz Review* 3. září 2019.